

ro δράσω, hac re cōmonstrās ad imperata faciē- A
da animum ipsi esse promptum & vehemētem.

Σχόλια. Τους ξυγάρρους.] ξυγάρρους βαρυ-
θύνως. σωθειον γδ, ως πάγκαλος, πάνθρος. τὰ γδ εἰς
ος ὀξύθρα. σωπιθέμρα βαρύνεται.

ΒΙΣΕΤΥΣ. Τους ξυγάρρους.] ὁ σουίδας τέ-
των μνημονεύει, ἀλλὰ παρ' αὐτῶ κακῶς ἔχει τὸ πάγκε-
λος ἀντὶ τῆ πάγκαλος.

GERARDVS. Ευγάρρους,] mei ordinis
hominēs, qui mihi in colendis agris socij & æ-
quales fuerunt. ἴσως. Etiam si vix vsquam alibi B
quām in agris reperiuntur, tamen ideo ἴσως ad-
dit, quōd illinc quandoque, vel inuiti, auocen-
tur, vt cum sēuit aëris intemperies, premit ad-
uersa valetudo, vel præsentiam requirunt do-
mestica negotia. Ἴσον pertinet ad μέρος, æquam
portionem. ἡμῖν nobis, pronomen est. primiti-
uum pro deriuatiuo πρὸ ἡμετέρω μέρος, partem si-
milem, & æqualem nostræ. Sic Homerus: ἐ μὲν
ὄϊ ποτε Ἴσον ἔχω γέρας. Nunquam donum habeo
simile tibi, id est, tuo, πρὸ σφί.

Σχόλια. Ἡμῖν μετέχρη.] ὁσπερ μετέλαμβάνα τέ-
του καὶ τῶτο φαρμάκῳ, οὕτω καὶ τὸ μετέχω διπλῶς συμ-
βάσεται. καὶ ὅτε μὲν ὅτι γημικὸ τὸ μὲν ἔχει πλὴν δὴ α-
μιν. ὅτε δὲ αἰτιατικὴ τὸ ἔχω ἢ τὸ λαμβάναω. Τοῦτο τὸ
κρεάδιον.] ὁ ἔρχεται διπλῶς τῆς θυσιᾶς ἔχων τῆν δελφῶν.
οἱ γδ ἐκ θυσιᾶς ἰόντες, ἔφερον ἐξ αὐτῆς τῆς θυσιᾶς τοῖς
οἰκείοις καὶ νόμιαν τινά. ἀλλως. ὅπερ ἦσαν ἀγοντες λει-
φθεν διπλῶς τῆ θυσιᾶς. ἐν. οἱ δὲ, τὸ λεβήτιον.

GERARDVS. Μετέχρη.] Indefinitum β sub-
iunctiuui, ἀ μετέχω. Πλούτου, huius Pluti, id est, D
diuitiarum quas largiturus est nobis hic Plutus.
Κρεάδιον] diminutiuum est ἀ κρέας, sonat carun-
culam, paruam carnis portionem. Moris erat, vt
peracto sacrificio, qui ex eo redibant, portiu-
culam aliquam victimæ referrent ad domesti-
cos. τῆς eorum qui sunt ἐνδοθεν, intus, nam ad-
huc foris erant. εἰσενεγμῶτω, imperatiuum ab εἰς-
φέρω anormi.

ΠΛ. Ἀλλ' ἀβρομαι μὲν εἰσιῶν, νῆ τοῖς θεοῖς,
Ες οἰκίαν ἐκείνην ἀλλοξίαν πάνυ,
Ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτῆ πρόποτε.
Ἦν μὲν γδ εἰς φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχω,
Εὐθὺς κατ' ὀρυξίμην καὶ τῆς γῆς κάτω.
Κάν τις προσέλεθ' ἡ χριστὸς ἀν' εὐροπος φίλθ,
Αἰτῆν λαβὼν π μικρὸν ἀργυρίδιον,

ΒΙΣΕΤΥΣ. Αὐτοῦ] αὐτόθι, ἐκεῖ ἐν αὐτῇ τῇ ἀλ-
λοξίᾳ οἰκίᾳ. Ὀμνος.

Στῆτ' αὐτῆ, καὶ λαὸν ἐρυκνάει ποδὸν πυλάων.

Σχόλια. Φειδωλόν.] φειδωλός τις ὁ φεύγων τὸ δῶ-
ναί, καὶ τὸ φειδομαι καὶ τὸ δῶναί. φειδωλός τις ὁν. ὁ
προσητῆ εἰς λ, φειδωλός.

GERARDVS. Φειδωλὸν] composita vox
est ἀ φειδομαι parco, fugio, recuso, & δῶναί dare,
quali φειδωλός, mutato δ, in λ, parcus in donan-
do tenax, & auarus. εἰσελθὼν ab εἰσέρχομαι parti-
cipium, τύχω, indefinitum β subiunctiuui ἀ τυγ-
χάναω. εὐθὺς, modis omnibus exprimit animum G
cupidum, statim, vix exceptum humo defodit.
καὶ cum verbo ponit, mox cum nomine repetit,
nec hoc contentus, κάτω subiungit, hoc modo a-
nimum altè fodiendi indefessum notans. Deni-
que præterito tempore κἀπ' ὀρυξε vtitur, quo dili-
gentia recondendi mōstratur, quasi dictum ve-

Σχόλια. Εμοὶ μελήσει.] τῆ εἰσενεγμῶτη φησὶ τὸ κρεά-
διον. τὸ δὲ ἀνύθρα, ἀντὶ τοῦ ἀνύθρον. Σὺ δὲ ὁ κρῆστις.]
τὸ κρῆστις ἦτοι ἐγκωμιάζων φησὶν, ἢ ὅτι κρῆστις ἀξεν
ὡς καὶ θεῶν ὁ Ζεὺς δι' αὐτὸν βασιλεύει. ἀλλως. παρε-
πιγραφή ὅτι εἰς πλὴν οἰκίαν ἐφθασαν, τοὺς ἧ λόγους πάν-
θρα ἐκείνους ἐρχόμενοι ἐν τῇ ὁδῷ ἔλεγον.

GERARDVS. Ἀνύθρα τρέχει,] perficiēs curre,
π τρέχων ἀνύθρον, curre perface, cursu expedi quod
iuberis. vel ἀνύθρα participiū pro nomine ἀνύθ-
μος expedit^o ponatur, vt illi, post adēptas carnes,
Chremylus dicat, Agè expeditus curre. σὺ δέ, vi-
de quod spectet σὺ δέ. Chremylus antea dixit Ca-
rioni, ἀλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμών. Nunc postea
quām satisfecit Carioni, ad Plutum conuersus
ait, σὺ δὲ Πλούτε, &c. κρῆστις πάντων δαιμόνων.
Deorum omnium potentissimum vocat, vt Io-
ue etiam ipso superiorem faciat, cuius nomen
prudenter subicit: si enim illius meminisset,
Plutus metu correptus exhorruisset, vixque im-
peratum esset, vt Chremyli ædes ingrederetur.

C αὐτῆ ἴσιν. Atticorum elisio pro αὐτῇ ἴσιν. Quorū
est & τήμερον pro σήμερον.

Σχόλια. Καὶ δικαίως καὶ δίκως.] τὸ ἀδίκως ἀπλῶς
ἔρρηπται. ὅτ' ἀπάση τέχνῃ, οὐ γδ ὑπόκειται αὐτῶ, ἀδι-
κος εἶναι. ἀπ' ἀπειλητικῶς δὲ, ἀλλ' ἀμειλιχικῶς προβά-
λλεται. ἀλλως. ἀντὶ τοῦ παντὶ τρέπω. οὕτως Ἀττικῶι.

GERARDVS. Καὶ δικαίως καὶ δίκως.] Quidē
conueniunt ne hæc Chremylo? qui suam probi-
tatem Pluto probaturus, antea dicebat, σὺ γδ εὐ-
ρήσεις ἐμοῦ ζητῆν' ἐτ' ἄνδρα τοὺς πρόσωπους βελτίονα.
simpliciter hæc dicta sunt, neque tam ex animo,
quām ex vulgato dicendi modo. Significant er-
go verba hæc ὁ δικαίως καὶ δίκως, παντὶ τρέπω, qua-
cunque ratione, quomodocumque eam implere
visum fuerit. ἐκείσθι, perpetuò, vt nunquam
omnino mihi hæc res bene cesserit, nec solū mi-
hi semper, sed & πάνυ. i. grauiter doluit. ἀπέλαυ-
σα, voluptatem cepi, commodum sensi, thema est
δοπλαύω. αὐτῆ illic, aduerbium est τοπικόν.

E PL. Atenim molestū est mihi, Deos testor, domū
Ingressi, alienam præsertim atque incognitam.
Nam nihil unquā illic habui, quo fruerer, boni.
Si enim mihi contigerit ad sordidum ingredi:
Continuò ille in terra defossus me occulit.
Post, ubi probus quispiā amicus adinerit, opem
Imploians, εὖ pecuniola parum exigens:

F lit, se simul accipi, & abstrudi. Græci huiusmodi
opes vocant, πλοῦτον ἀπλοῦτον quasi opes inopes,
quod earum nullus sit vsus, vt meritò cum pi-
ctura conferantur reposita.

Σχόλια. Κάν τις προσέλεθ' ἡ χριστὸς.] ἵνα πλὴν ὑπερ-
βολῶ τῆς φιλαργυρίας σημάνη προκε. εἰρηχόνος καὶ τῆν
χριστῶν φίλων.

GERARDVS. Χριστὸς,] φίλος, τι μικρὸν, &
ἀργυρίδιον, summam tenacitatē apertissimè do-
cent. Quibus enim potius dandum, quām bo-
nis, & amicis? quod si non ita multum, saltē mo-
dicum, & quantam licet. Εξαρνος.] Si verbale
nomen fingere lubet, est negator, nisi quod ἐξ
additum auget negantis affectum. Ipso verbo v-
no dicas ἐξαρνεῖται, fortiter. i. & mendacio, & iu-
reiurando suas sordes, atque auaritiā tegens, in-
ficiatur. ἰδ εἶν, tantum abest vt dicat se κατὰ ρῶ-
ξαι.